

Recull de premsa

Actualitzat 04/06/24

L'altre costat

Exposició del 29.02.2024 al 02.06.2024

L'ALTRE
COSTAT

Índex

Premsa	2
Televisió i Ràdio	20
Agendes Culturals	25
Xarxes Socials	32

Prensa

ART | GALERIES

Acompanya't cap a l'altre costat

El centre Santa Mònica inaugura una exposició laberíntica sobre els estats alterats de la consciència

— Sofia Vilella Pujol

[@svilellapujol](#) [@vivivi_xii](#)

29/02/2024

El Santa Mònica inaugura avui, dijous 29 de febrer, la mostra *L'altre costat*, curada per **Ferran Utzet** i **Enric Puig Punyet**, director del centre. Un dia perfecte, aquest 29 que només tenim cada quatre anys, per pensar sobre els espais i els temps alternatius. I és que aquesta exposició va justament d'això: d'enfrontar-se en primera persona als altres costats possibles. Al llarg d'un recorregut laberíntic que recull obres de diferents artistes, tots els que visitem la mostra morirem i transitarem cap al món dels somnis, dels records, i cap a un possible nou naixement.

Els diumenges
7 i 21 d'abril i
el 5 i 12 de maig
De 12h a 14h

Una de les obres de la mostra "L'altre costat" al Santa Mònica. | Cedida pel Centre d'arts Santa Mònica

Només d'entrar, una zona de vestuari ideada per **Giulia Grumi** ens convida a desfer-nos de la nostra identitat, a disfressar tot el que portem de fora per començar el camí cap a llocs que seran difícils de reconèixer. Després d'esperar el nostre torn –cada visita és individual, un viatge particular–, **iara Solano Arana** ens situa en un espai de transició, flotant entre la vida i la mort. Una bona entrada cap a *L'altre costat*.

A partir d'aquí, cadascú és lliure per recórrer l'exposició com vulgui. Només hi ha una norma: fer el camí individualment i tirant sempre endavant. Deixant de banda la seva disposició –el mapa de l'espai el descobrim a posteriori, un cop sortim del laberint, i val la pena guardar-lo en secret–, les obres que ens anem trobant durant aquest trànsit són creacions d'artistes com **Anna Irina Russell**, **Antonia Rossi** i **Roberto Contador**, **Francesca Llopis**, **Guillaume Faure**, **Max de Esteban**, **Pere Llobera** o **Yapci Ramos**. Totes elles presenten

Time Out	Tipologia: Revista online
04/04/2024	Secció: Cultura
Un laberint ple d'obres d'art aterra al Santa Mònica en una exposició sobre el més enllà	https://www.timeout.cat/barcelona/ca/noticies/un-laberint-ple-dobres-dart-aterra-al-santa-monica-en-una-exposicio-sobre-el-mes-enlla-030424

Jordi Play | Laltre costat

Un laberint ple d'obres d'art aterra al Santa Mònica en una exposició sobre el més enllà

La mostra, que es podrà visitar gratis fins al 2 de juny de 2024, transforma la visita al centre d'art en una experiència sensorial i lúdica

Escrit per Rita Roig dilluns 4 de març 2024

Agafes el torn en una sala d'espera. Quan et criden, entres en una sala, t'estires en un llit i et mors. Així comença el recorregut laberíntic, immersiu i lúdic en què consisteix la nova exposició de l'Arts Santa Mònica. Sota el títol 'Laltre costat', la mostra et convida a abandonar la vida material per explorar el més enllà: per alguns artistes això vol dir els somnis, per altres, l'inconscient, el plaer, la mort o la resurrecció.

Jordi Play | Laltre costat

Popular a Time Out

Una platja de Barcelona està entre les 15 millors del món (i no diríeu mai quina és!)

Arriba a Barcelona el primer festival dedicat al croissant

Quatre mercats vintage coincideixen en un sol barri de Barcelona amb articles a 1 i 5 euros (un dia al mes)

Aquesta és la nova (i perillosa) moda entre els turistes que visiten Barcelona

Els millors llocs del món per viatjar en solitari si ets una dona aquest 2024

	Diari de Barcelona	Tipologia: Diari online
	04/04/2024	Secció: Cultura
	'L'altre costat' del Santa Mònica o com explorar què hi ha rere la consciència	https://www.diaridebarcelona.cat/w/altre-costat-de-santa-monica-o-com-explorar-que-hi-ha-darrere-de-consciencia-

'L'altre costat' del Santa Mònica o com explorar què hi ha rere la consciència

El recorregut immersiu i laberíntic estarà obert fins al 2 de juny

PER MARC CADAFALCH
FOTOS MARC CADAFALCH

PUBLICAT EL 04 DE MARÇ 2024

Que la primera cosa que hakis de fer en entrar en una exposició sigui posar-te una peça de roba pròpia d'una passarel·la de moda és, com a mínim, diferent. Però tot sigui per poder entendre què és el que hi ha a l'altre costat.

El centre cultural **Santa Mònica** ha inaugurat el 29 de febrer l'exposició *L'altre costat*, una proposta curada per **Ferran Utzet** i **Enric Puig Punyet** que pretén explorar tot allò que està situat a l'altra banda de l'estat conscient. Tots els racons que hi ha entre el "jo", la nostra pròpia percepció del "jo" i, sobretot, què habita en nosaltres quan aquest "jo" desapareix.

De fet, l'exposició està pensada per recórrer-la en solitari. Des d'un primer moment, l'espai et convida a quedar-te sol i tenir una experiència amb tu mateix. Per profunditzar al màxim dins de nosaltres mateixos a través del que percebem i fer-nos les preguntes que calguin. I és per això que el procés immersiu en què el visitant se sotmet un cop entra a la primera sala pot ser, fins i tot, incòmode. Un enfrontament amb la mateixa consciència que ens convida a reflexionar sobre la vida, la mort, o la influència d'un món cada cop més virtualitzat.

Més que una exposició és un procés immersiu i laberíntic, un viatge cap a un interior individual que no acostumem a tenir en compte. A través de deu obres d'artistes locals i internacionals, transitem per totes les capes de l'altre costat de la consciència. I si ens quedem amb ganes de saber què és el que hem experimentat, una sèrie d'entrevistes audiovisuals amb antropòlegs, psicoanalistes, artistes i pensadors podran fer-nos entendre una mica més allò viscut.

L'altre costat es podrà visitar fins al 2 de juny i l'entrada és gratuïta.

“The other side”: l’arte di Gian Maria Tosatti a Barcellona

L’artista presenta una installazione al Centro d’Arte Contemporanea Santa Monica di Barcellona che occuperà tutto il terzo piano del museo

lunedì 19 Febbraio 2024
Irene Bellini

Gian Maria Tosatti presenterà fino al 6 giugno una installazione al Centro d’Arte Contemporanea di Barcellona. *The other side* è il titolo del progetto espositivo, un invito a cambiare prospettiva e a osservare il mondo con occhi diversi. Si tratta di una mostra totalmente immersiva curata da Ferran Utzet e Enric Puig Punyet. Tra gli altri artisti presenti anche Anna Irina Russell, Antonia Rossi e Roberto Contador, Domestic Data Streamers, Francesca Lloplis, Guillaume Faure, Sleepwalk Collective, Max de Esteban, Pere Llobera, Yapo Ramos.

In *The other side* «l’esperienza di andare dall’altra parte è qualcosa che vivi ogni notte, quando dormi e sogni. Già durante l’infanzia hai imparato che la morte, quel paese sconosciuto dal quale nessun viaggiatore ritorna, separa drammaticamente la vita da un altro luogo di cui sai poco o nulla. La coscienza è una piccola isola circondata da un mare stretto e inconscio, e addentrarsi in quell’altro luogo, inseguendo i propri demoni, può essere un viaggio di sola andata». Realtà e finzione si compenetrano come parti di una stessa medaglia. In un mondo in cui la rigidità di schemi pre-esistenti non permette di comprenderne a pieno l’essenza, «Svegliarci dal presente per non morire» come ha affermato tempo fa Tosatti durante la presentazione del Padiglione Italia alla Biennale 2022.

Dentro il vuoto, andando oltre il presente è la tematica dell’opera presentata a Barcellona, già parte del progetto *Il mio cuore vuoto come uno specchio*, che si compone di vari “episodi” e che riprende in particolare l’installazione site-specific di Cape Town. Nonostante sia stata appunto concepita per il Sudafrica, la stanza è funzionale anche alla città di Barcellona, perché l’artista riesce a ri-creare uno spazio ovunque. In cui ognuno può ricercare e gestire il suo vuoto. Ed in generale, è quello che le stanze di Gian Maria Tosatti un po’ suggeriscono, Luoghi di confine di un contemporaneo che è un hic et nunc, trasposizioni di una realtà che accade e che chiunque può esperire. Un’ulteriore riflessione sullo spazio fisico e fidentità, un guardarsi dentro in una incessante ricerca interpretabile in maniera differente, a seconda di chi attraversa le sue stanze. Una storia di libertà che continua a ripetersi e che però, è sempre diversa.

Gian Maria Tosatti si forma nel campo dell’arte visiva e performativa realizzando installazioni ambientali e site-specific. I suoi lavori sono totalmente immersivi e indagano il rapporto tra l’uomo e la natura, affrontando i modelli artistici con approfondite indagini storiche e sociali. Tra le principali tematiche da lui affrontate, quelle legate al concetto di identità e alle sue innumerevoli scissioni. Nella sua poetica l’arte è una forma di «contagio positivo» nonché catarsi di profondo cambiamento.

Artistes locals i internacionals reflexionen al Santa Mònica sobre els estats alterats de consciència

<https://liniatarxa.cat/linialarambla/noticies/artistes-locales-i-internacionals-reflexionen-al-santa-monica-sobre-els-estats-alterats-de-consciencia/>

NOTÍCIES

Artistes locals i internacionals reflexionen al Santa Mònica sobre els estats alterats de consciència

Redacció | 6 març 2024 | La Rambla | Línia La Rambla

La façana del centre d'art Santa Mònica. Foto: Santa Mònica

Fins al 2 de juny es pot veure al Santa Mònica *L'altre costat*, una proposta immersiva de Ferran Utzet i Enric Puig Punyent que explora l'inconscient i els estats alterats de consciència. L'exposició presenta l'altra cara de la realitat entesa com un conjunt de capes que conformen estats alterats o expandits de consciència. Les obres tracten temes com l'inconscient, els somnis i la memòria, la mort i la vida, les substàncies que alteren la percepció i la bogeria, les màscares i els miralls.

A la planta baixa del centre, un recorregut laberíntic convida a circular individualment entre les obres i, fins i tot, a participar-hi fent ús del vestuari dissenyat per a l'ocasió. En aquest laberint han participat els artistes Anna Irina Russell, Antonia Rossi i Roberto Contador, Domestic Data Streamers, Francesca Llopis, Guillaume Faure, Iara Solano Arana (Sleepwalk Collective), Max de Esteban, Pere Llobera i Yampi Ramos.

Dos visitants que passen a formar part de l'exposició. Foto: Santa Mònica

El pis superior del centre l'ocupa la gran instal·lació del reconegut artista Gian Maria Tosatti, *My hart is so leeg soos 'n spleel - Kaapstad episode*, on recrea l'obra que va presentar a Ciutat del Cap el 2019, en la qual explorava l'apartheid i, per extensió, els feixismes que proliferen arreu.

La mostra es completa, també a la primera planta, amb una sèrie d'entrevistes audiovisuals a Eurídice Cabañes, Evru, Josep Maria Ferriçla, Júlia Carreras, Miquel Bassols, Miquel Missé i Núria Martínez-Vernis. Set relats i un programa d'activitats relacionades que mostren diverses perspectives sobre l'altre costat: la psicoanàlisi, la digitalització, el trànsit de gènere, l'art, la màgia, la mort i la poesia conflueixen en la idea que n'hi ha molts i múltiples, d'altres costats.

Una imatge de la inauguració de l'exposició, el 29 de febrer. Foto: Santa Mònica

Amb *L'altre costat*, el Santa Mònica continua explorant formes experimentals de curadoria. La metodologia de treball ha possibilitat que artistes, curadors i col·laboradors es trobin, donant forma col·lectivament al projecte, amb uns tempos dilatats que permeten anar descobrint a poc a poc les preocupacions i els desitjos al voltant de les preguntes formulades inicialment.

Comparteix

	Il Sole 24 Ore	Tipologia: Mitjà digital
	01/03/2024	Secció: Video + article
	Dentro il vuoto, andando oltre il presente: Tosatti a Barcellona	https://stream24.ilsole24ore.com/video/italia/dentro-vuoto-andando-oltre-presente-tosatti-barcellona/AFRS5HuC?refresh_ce=1

Video

Mercoledì 3 Aprile 2024

[Naviga](#)
[Serie](#)
[Gallery](#)
[Podcast](#)
[Brand Connect](#)

[f](#)
[X](#)
[in](#)

ABBONATI
[Accedi](#)

Annuncio chiuso da Google

Italia
Pubblicità

Dentro il vuoto, andando oltre il presente: Tosatti a Barcellona

01 marzo 2024

[f](#)
[X](#)
[in](#)

Barcellona 1 mar. (askanews) - Le stanze di Gian Maria Tosatti sono uno di quei luoghi di confine nei quali il contemporaneo accade. E lo fa in maniera silenziosa, apparentemente implicita, in realtà con effetti che poi si rivelano potentissimi e duraturi per chi ha la fortuna di attraversarli. Succede così anche con l'installazione che l'artista ha portato a Barcellona all'interno di una mostra che il Centro d'arte Santa Monica ha dedicato a "The Other Side", ciò che sta "dall'altra parte". "Ogni visitatore - ha detto Tosatti ad askanews - ha il suo sentimento entrando in quest'opera. Certo è un'opera che è stata costruita attorno a un vuoto. L'opera è l'episodio di Cape Town, del mio progetto, "Il mio cuore vuoto come uno specchio" e quella città è una città che quando ci lavorai mi resi conto che era edificata attorno a un vuoto, a un senso di vuoto. E quindi da un certo punto di vista questo è il sentimento che alberga dentro questa installazione. È ovvio però che l'installazione è sempre uno specchio, quindi ognuno ha il suo tipo di vuoto". La sensazione, attraversando gli spazi, è quella di essere parte di qualcosa che sappiamo di conoscere, ma a un livello che resta sospeso, in fondo misterioso, come gli specchi che non riflettono e le parole che scompaiono da giornali e televisori. La vita è da qualche parte, è certo, ma dove sia non è chiaro. Eppure, dentro quel luogo che per molti versi sembra essere profondamente drammatico, si avverte anche una sensazione di libertà. "L'opera - ha aggiunto l'artista - è una macchina che serve a produrre la condizione di libertà, è una macchina estremamente precisa, come un'equazione matematica in cui tutti i numeri devono tornare, perché funzioni. Il punto è che nel momento in cui funziona, però, deve darti la sensazione di essere completamente libero di andare dove vuoi e come vuoi, ma effettivamente è così. L'opera deve poterti guardare dentro, questo è il punto". Concepita in Sudafrica e per quel contesto, la stanza funziona anche a Barcellona, perché crea uno spazio che è interamente suo e gestisce il proprio vuoto. Forse la sua magia ha a che fare anche con il fatto di perdere l'orientamento sulla propria posizione nel presente e nella storia. "Effettivamente - ha concluso Gian Maria Tosatti - il senso della storia in questo lavoro è presente come forse anche in altri lavori, ma non è mai identico, con una pagina precisa. Il senso della storia è qualcosa di respiro più ampio, anche perché l'uomo vive di cicli e di ricorsi storici, errori sempre ripetuti. Quindi la storia è qualcosa di più immanente, di più espanso". E la stanza a Barcellona è certamente un'occasione per espandere il nostro stare di fronte, in questo caso dentro, al contemporaneo. Un'occasione per pensare e sentire il bisogno di quelle stesse bottiglie d'acqua che potrebbero stare a raccontarci dell'inesausta sete di qualcosa che vada oltre il senso di soffocamento di un presente che non finisce mai.

IL GIORNALE DELL'ARTE	Il Giornale dell'Arte	Tipologia: Mitjà digital
	04/03/2024	Secció: Art Contemporani
	Gian Maria Tosatti: «La vera vita è navigare, non galleggiare»	https://www.ilgiornaledellarte.com/Articolo/Gian-Maria-Tosatti:-%C2%ABLa-vera-vita-%C3%A8-navigare,-non-galleggiare%C2%BB

Artribune	Artribune	Tipologia: Revista digital
	04/04/2024	Secció: Dal mondo (del món)
	Artisti italiani all'estero: l'installazione immersiva di Gian Maria Tosatti a Barcellona	https://www.artribune.com/dal-mondo/2024/04/gian-maria-tosatti-mostre-opere-dal-mondo-barcellona/

Abbonati al Magazine Eventi

Artribune

Newsletter Account

Menu Cerca

Arti visive Progetto Professioni Arti performative Editoria Turismo Dal mondo Jobs Television

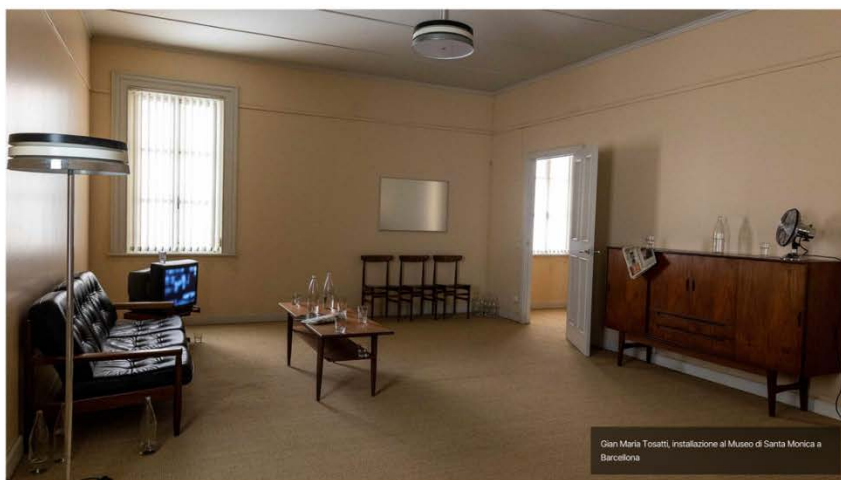
HOME > DAL MONDO

Artisti italiani all'estero: l'installazione immersiva di Gian Maria Tosatti a Barcellona

Un'opera site specific viaggia da Cape Town a Barcellona, dove approda al museo barceloneta di Santa Monica. Un pellegrinaggio compiuto dall'artista italiano alla ricerca dei resti della democrazia e dell'umanità

di **Federica Lonati** 04/04/2024

TAG MOSTRE

Gian Maria Tosatti, installazione al Museo di Santa Monica a Barcellona

Immergersi fisicamente in un'opera d'arte è una delle forme più immediate e stimolanti di conoscere sé stessi e il mondo che ci circonda. Lo sa bene **Gian Maria Tosatti** (Roma, 1980), artista visivo, ma anche giornalista e scrittore, che si esprime prevalentemente attraverso grandi installazioni ambientali, concepite *site specific* per interi edifici o per aree urbane. L'artista - che oggi dirige anche la Quadriennale di Roma - ha dato ampia prova della sua progettualità creativa non solo come unico artista del Padiglione Italia alla cinquantanovesima Biennale di Venezia, nel 2022, ma anche realizzando l'opera a episodi intitolata *Il mio cuore è vuoto come uno specchio*. Un viaggio fortemente concettuale iniziato nel 2018 a Catania, che ha toccato città come Riga, Cape Town, Odessa e Istanbul per riflettere, in diversi modi e con forme diverse, sulla storia della cultura occidentale e la crisi dei valori del nostro tempo. Il progetto - condensato anche in un romanzo-diario edito da Treccani - è un "*pellegrinaggio sul territorio alla ricerca dei resti della democrazia, dell'utopia, dell'umanità*", come spiega lo stesso autore.

	La Lectura (revista cultural de EL MUNDO)	Tipología: Revista digital/paper
	12/04/2024	Sección: Arte
	La exposición en la que 'mueres', cruzas un laberinto y sales de una vagina	mailto:https://www.elmundo.es/la-lectura/2024/04/11/660ed152e4d4d826198b456d.html

28

ARTE

◀ La instalación 'Parto' de la artista canaria Yapel Ramos. ARTS SANTA MÓNICA

cruzar a los otros lados. Porque no hay uno solo. Como si fuese una de esas películas de un futuro distópico o el vestíbulo de la Seguridad Social, coges turno y te sientas en una sala de espera. Hay tres puertas, tipo consulta médica, y suena música de ambiente como de crucero. En apenas cinco minutos (no, no es la Seguridad Social), te toca entrar en una de las cabinas: una estancia casi oscuras, de reminiscencias budistas y con una cama de terciopelo azul en el centro. Una voz te invita a tumbarte y recita un texto poético-filosófico.

Entonces, te mueres y escrivas la siguiente vida.

«Me ha dado un poco de mal rollo», comenta un joven con túnica celeste a la salida, en la que realmente empieza el recorrido por un extraño laberinto, sin cartelas ni nombres de artista. Nos adentramos en lugares oscuros o en pasillos blanquísimos, donde nos cruzamos con más público vestido de oso arcoiris, tutús de colorines o chalecos de peluche. Si los otros hacen cosas muy raras probablemente sean uno de los *performers* infiltrados en la muestra. Arriba se extiende todo un cosmos, donde podemos subir a contemplar planetas y estrellas.

«Esta es una exposición sobre el inconsciente, no podía ser conceptual y basarse en la palabra: es vivencial. Inmersiva y experimental», dice el director de Arts Santa Mónica, Enric Puig, comisario de la muestra junto al director teatral Ferran Ússet, que hace unos meses estrenaba en el Teatre Lliure el clásico norteamericano *Nuestra ciudad* de Thornton Wilder. «En el contexto de transformación digital acelerada en que vivimos tenemos que pensar en otro tipo de consumo cultural. ¿Cómo ponemos el cuerpo en un centro de arte y cómo nos desplazamos por él? La visita a un museo no puede consistir solo en el formato clásico de ver obras en una pared, tenemos que inventar alternativas y cambiar el tipo de mirada. Por eso trabajamos en la intersección con las artes escénicas y performativas».

Aunque *El otro lado* no es una exposición pensada para un público adolescente, su viralidad en TikTok está atrayendo a muchos jóvenes. «Algunos se lo toman como un juego, pero cuando salen se plantean preguntas y reflexiones. Conseguir eso es un gran éxito», se felicita Puig. Un éxito que parte de la propia concepción de la exposición: aunque Puig y Ússet hayan actuado como los directores de orquesta, los nueve artistas que participan en ella han diseñado sus obras y el recorrido en un trabajo colectivo, como un equipo de fútbol curatorial. Y eso se nota en una narrativa sin cortes, psicoanalítica como la exposición que cada uno interpreta a su manera. Resulta que el *umbral de resurrección* con esa estética entre lo budista y el burdel barroco simboliza un útero para su autora, la artista vasca Iara (sí, en minúscula) Solano Arana, fundadora del colectivo Sleepwalk.

«La exposición no está pensada para descifrarla y entenderla sino para sentirla y disfrutarla», reivindica Puig. «A veces, los centros de arte contemporáneo contribuimos a cierta sensación de vértigo o miedo que tienen los visitantes, muchos no saben si van a entender la exposición que van a ver. Pero no hay que olvidar que el arte tiene una dimensión lúdica, de gozo. Intentamos potenciarla manteniendo un equilibrio».

Si al laberinto se entra por un útero, la salida es un *Parto* (otra de las piezas más virales y fotografiadas, de la canaria Yapel Ramos). En una habitación de un rojo intensísimo oímos los pensamientos—a veces contradictorios—de una mujer sobre el deseo: sexual, de ser madre, de ser libre.

LA EXPOSICIÓN EN LA QUE 'TE MUERES' Y VAS AL OTRO LADO

Quitate los zapatos y 'muere' para cruzar el umbral: así empieza 'El otro lado', la muestra viral que explora el inconsciente y que ya es la más comentada de BCN

Por Vanessa Graell

Flotando sobre una cama de agua en la semioscuridad de una sala roja, al estilo burdel de *Sly Radio* o de una peli ochentera de Rocco Siffredi, lo último que uno espera oír es: «Felicidades, has muerto». Así empieza el viaje al *otro lado*, la exposición de Arts Santa Mónica que más está dando de qué hablar en Barcelona y que se está viralizando en TikTok.

El otro lado es un divertimento filosófico con múltiples capas: una reflexión sobre la conciencia, el sueño y la muerte. Pero también es un juego, como un *Port Aventura* o un *escape room* en un centro de arte.

«Vas a entrar en un laberinto. Pero tranquilo, no te perderás», te advierten mientras te quitas los zapatos y accedes a un lisérgico vestuario que podría ser de Lady Gaga, de una *drag queen* o de un unicornio (a cargo de la diseñadora y figurinista Giulia Grumi). Algunos escogen una simple cazadora *retro*, otros un disfraz de jeso es una langosta? o, los menos, continúan con su ropa de calle. La idea es «transformarse» con alguna prenda surrealista para

“La visita a un museo no puede ser solo el formato clásico de ver obras en una pared, hay que cambiarla”

El director de orquesta Pablo Heras-Casado, en el foso del Teatro Real de Madrid. JAVIER DEL REAL

WAGNER, ¿ESE GRAN MAESTRO DEL HUMOR?

El Teatro Real presenta un nuevo montaje de 'Los maestros cantores de Núremberg' a cargo de Laurent Pelly y con Pablo Heras-Casado a los mandos de la orquesta titular

Por Benjamín G. Rosado

No conviene reproducir hoy la conocida frase de Woody Allen sobre los efectos de la música de Wagner, menos aún para hablar de una ópera que transcurre en Núremberg. Y, sin embargo, habrá quien reconozca en Hans Sachs, el protagonista de *Los maestros cantores*, alguno de los rasgos del anti-héroe cómico Larry Lipton de *Misterioso asesinato en Manhattan*, un hombre empeñado en interrogarse a sí mismo y cuya prin-

cipal misión en la historia consiste en conectar al resto de personajes en el transcurso de un conflicto aparentemente mundano que acaba cuestionando las mismas reglas de la ficción a la que pertenece. Tras al estreno de *Tristán y con Siegfried* en camino, Wagner sucumbió al delirio de una comedia de dimensiones colosales. «Más allá del sorprendente registro temático, nos encontramos con un lenguaje musical diferente inspirado en la tradición clásica de Bach y en las técnicas más académicas

que tanto había rechazado», explica el director Pablo Heras-Casado, quien gobernará el foso del Teatro Real durante el estreno, el 24 de abril, de una nueva producción de *Los maestros cantores de Núremberg*. «Con un pie en el pasado y otro en el futuro, Wagner viene a constatar que toda obra de arte es el resultado de una evolución». En realidad, el libreto se narra en tiempo presente (el de la vigilia de la Noche de San Juan de un pueblito de la Franconia medieval) sin una sola referencia a los mitos y leyendas que articulan el *Anillo*. «Todo es terrenal y cotidiano en esta recreación de la apacible vida de unos artesanos del siglo XVI», prosigue. «De la mano del zapatero y poeta Sachs nos adentramos en el gremio

de unos maestros cantores que se debaten entre la preservación de la tradición artística que defiende Beckmesser y los aires renovadores que trae consigo el caballero Walther, candidato a ganar el concurso de canto». El director de escena Laurent Pelly traslada la acción a un mundo de destrucción postapocalíptica deambulada por personajes entre tiernos y ridículos, a veces divertidos y otras sublimes en sus reflexiones. «Todo acontece sobre las ruinas de una biblioteca que, inexplicablemente, sigue funcionando», describe el *regista* canadiense. «Los maestros enfrentan sus posturas mientras la orquesta subraya, matiza o incluso contradice irónicamente sus palabras». ■

Mientras cruzamos un túnel que se va minimizando, nos agachamos, apartamos una membrana y... nos vemos saliendo de la vagina de una mujer cubierta de pintura blanca. Es la imagen más reproducida de la muestra.

Algo aturridos por el laberinto y el parto, recuperamos los zapatos y subimos a la primera planta. El viaje continúa aunque, ahora sí, se vuelve conceptual. «Esta parte actúa como un reverso. Para entender lo que has visto y sentido en el laberinto, en la primera planta se despliega la capa de la conciencia», indica Puig. Se trata de una serie de entrevistas con artistas, científicos, filósofos o psicólogos que profundizan en la idea del *otro lado*, con todas sus aristas y complejidades.

Y aún queda el desván. Arriba se despliega la más inquietante de las obras, de Gian Maria Tosatti, artista que representó a Italia en la última Bienal de Venecia. Conocido por sus impactantes instalaciones, Tosatti recupera su pieza sobre el *apartheid*. Viene a ser otro laberinto salvo que con una sucesión de habitaciones antiguas. En todas hay dientes humanos desperdigados en distintos rincones y vasos de agua medio vacíos. Ningún espejo devuelve la imagen, todos son opacos. Así es su sutil denuncia de los fascismos, tanto los de Europa como el de Sudáfrica. «La mayoría de personas no cometieron ninguna atrocidad, pero estaban allí mientras se proclamaban leyes raciales y tenían lugar la deportación y la segregación, unas girando la cabeza hacia otro lado, otras creyéndose todo lo que les decían», explica el artista. El juego también puede ser muy serio. Y político. ■

EL OTRO LADO
ARTS SANTA MÓNICA
Hasta el 2 de junio. Gratis.
Aforo limitado, conviene reservar plaza en la web

C
A
L
D
E
R
Ó
N

CNTC

2 3 2 4

UN ESPECTÁCULO QUE INTENTA APROXIMARNOS A LOS ASPECTOS MENOS CONOCIDOS DE LA BIOGRAFÍA DE DON PEDRO CALDERÓN DE LA BARCA.

UN ESPECTÁCULO DE **XAVIER ALBERTI**

INTERPRETES: Xavier Alberti y Alejandro Bordanove.

MUSICA: J.S. Bach.

PROMO INAEM DIÁLOGOS CONTEMPORÁNEOS:

Entrada al 50 % de descuento con la compra de una localidad de *El monstruo de los jardines*.

TEATRO DE LA COMEDIA
SALA TIRSO DE MOLINA
11 / 28 ABRIL, 2024

Entradas en teatroclasico.mcu.es

DIÁLOGO CONTEMPORÁNEO A PARTIR DE EL MONSTRUO DE LOS JARDINES

Producción:

La Torre de Barcelona	Tipologia: Diari digital
04/04/2024	Secció: Actualitat, oci i cultura
Passa a “L’altre costat” a l’exposició del Santa Mònica	mailto:https://www.latorredebarcelona.com/actualitat/passa-a-laltre-costat-a-lexposicio-del-santa-monica/

SANTA MÓNICA

Laberinto de pasiones

EL OTRO LADO. SANTA MÓNICA. Barcelona. Comisarios: Ferran Utzet y Enric Puig Punyet. Hasta el 2 de junio

Cuestionar la exposición como centro de actividad de la institución y repensar la teoría y práctica de un centro de arte desde lo experimental eran dos de las claves del proyecto de Enric Puig Punyet, director de Santa Mònica desde 2021. Se trata de una guía cuyo eco se percibe en *El otro lado* y que induce a acercarse a ella en función de lo que es: un laboratorio de experimentación para explorar el inconsciente y los estados alterados de la consciencia desde lo lúdico y la reflexión.

Comisariada por Puig Punyet y el matemático y director de escena Ferran Utzet, *El otro lado* no es una exposición sino un proyecto desplegado por la totalidad del centro cuya tesis, sustentada en una selección de artistas y obras irregular, opta por lo inmersivo para llamar la atención del público. La experiencia, que en algún momento se acerca más a un *chiquipark* que a un dispositivo de reflexión, es una respuesta a la cuestión que se plantean los comisarios en torno a “la circulación de cuerpos por un espacio fisi-

SANTA MÓNICA

MY HART IS SO LEEG SOOS 'N SPIEËL - KAAPSTAD EPISODE, DE GIAN MARIA TOSATTI. ARRIBA, L'IMMINENT..., DE FRANCESCA LLOPIS

co de arte contemporáneo cuando la digitalización ha cambiado profundamente nuestros hábitos de consumo cultural”.

Agrupados en el interior de un espacio laberíntico que, desde el exterior, es una enorme caja blanca que emite sonidos, voces y risas, los nueve artistas que forman la sección principal –Anna Irina Russell, Antonia Rossi y Roberto Contador, Domestic Data Streamers, Francesca Llopis, Guillaume Faure, Iara Solano Arana (Sleepwalk Collective), Max de Esteban, Pere Llobera y Yapei Ramos– deben despertar en el espec-

tador el sentido del “tránsito sensitivo” que se les propone atravesando las salas y al margen de la densidad conceptual de las obras. Lo que plantea es una invitación a disfrutar de una experiencia envolvente transitando las entrañas de una suerte de parque temático lleno de jóvenes atraídos por el influjo de Tik Tok y no la enjundia de una tesis curatorial.

Superado este trance que, por temas de edad o haber vivido experiencias artísticas más estimulantes, no despierta el mismo interés entre todo el público, la muestra continua en

EXPOSICIONES ARTE

el primer piso con la aportación de siete profesionales del pensamiento, el arte y la creación –Eurídice Cabañes, Evru, Josep Maria Ferigla, Júlia Carreras, Miquel Bassols, Miquel Missé y Núria Martínez-Veris– con extractos de entrevistas de no más de seis minutos que amplían la tesis de la muestra. Con un montaje tan simple y eficaz como atractivo, las pantallas, que cuestionan al espectador sobre la complejidad de temas relacionados con lo liminar –definiciones binarias, locura y cordura, realidad y ficción–, al tiempo que son invisibles para la mayor parte de los *tiktokers*, elevan el interés conceptual que tiene la muestra.

El colofón de toda esta experiencia brinda la posibilidad al espectador de entrar en una de las instalaciones de Gian Maria Tosatti, representante del Pabellón de Italia en la Bienal de Venecia de 2022. *My hart is so leeg soos 'n spieël - Kaapstad episode* (Mi corazón está vacío como un espejo – episodio de Ciudad del Cabo) es una recreación de la instalación que presentó en Sudáfrica en 2019 reflejando su lectura del *apartheid* y del auge de los fascismos hoy. Y, aunque a 11.880 km de distancia es difícil apreciar la relación de esta obra con la historia de Ciudad del Cabo o que los jóvenes de nuestro país ignoran que en España hubo una dictadura, la propuesta de Tosatti, aún en su versión de bolsillo, merece la visita. La precisión con la que reproduce el interior de un apartamento postapocalíptico o la angustia de transitar a solas por un espacio cerrado es una experiencia inmersiva cuyo interés supera con creces la del inicio de todo este proyecto. **FREDERIC MONTORNÉS**

CULTURA

Quando gli incubi del «rimosso» riaffiorano

MOSTRE. Un'installazione ambientale di Gian Maria Tosatti al Centre d'Art Santa Monica di Barcellona, per la rassegna «The other side» a cura di Ferran Utzet e Enric Puig Punyet, che in una serie di appuntamenti indaga la parte oscura della storia umana

Gian Maria Tosatti - «My part is so long since it's again - Kaspatal episode», 2019, installazione ambientale

Nicolas Martino, BARCELONA

Al Centre d'Art Santa Monica di Barcellona, fino al 2 giugno, rimane in piedi *The other side* a cura di Ferran Utzet e Enric Puig Punyet, una serie di mostre dedicate, appunto, all'altra parte, quella oscura, nascosta, inconscia, del nostro mondo. L'intenzione è quella di indagare artisticamente un tema che si inserisce all'interno del dibattito più complessivo sull'esplosione delle nostre certezze dentro un mondo che, fuori di sé e fuori di sé, lascia affiorare sempre di più gli incubi prodotti dal rimosso che continuiamo a lasciarci alle spalle.

È VERO, insomma, che un mondo nuovo sta emergendo sulle rovine di quello che è stato fino a non molto tempo fa, ma è altrettanto vero che noi ci muoviamo tra le macerie di una storia che non smette di inesorabile come un fantasma. Riuscire a elaborare il lutto, e quindi liberarci dai nostri incubi è senz'altro una sfida politica, e in questo l'arte contemporanea può davvero funzionare come una forma pubblica di terapia collettiva. È questa l'esperienza che si fa salendo al terzo piano ed entrando nell'installazione ambientale *Il mio cuore è vuoto come uno specchio - episodio di Cape Town* di Gian Maria Tosatti, artista quarantenne che da tempo si dedica alla costruzione di un grande romanzo visivo della nostra storia e del continente europeo. Un dispositivo esperienziale che funziona come un processo attraverso il quale possiamo attraversare e ricomporre l'orrore che ci costituisce e che, non a caso, in questi anni ha toccato diverse città del continente e del bacino del Mediterraneo. Per Barcellona Tosatti ha deciso di ricostruire un ambiente pensato alcuni fa per la tappa sudafricana del suo progetto: un pianerottolo e un appartamento composto da un corridoio centrale, una camera da letto e un salone.

UN MOBILIO anni Sessanta ci proietta subito in una dimensione straniante, familiare e allo stesso tempo disturbante, come se l'unheimlich di Freud avesse preso forma intorno a noi. Una serie di tracce testimoniano che qualcuno ha abitato quegli spazi: un televisore acceso e una serie di giornali sui tavoli, bicchieri pieni d'acqua e denti umani appoggiati come soprammobili. Se facciamo attenzione ci accorgiamo però che le immagini trasmesse dalla televisione sono sfocate e che anche i giornali non si riescono a leggere perché le pagine sono come sfumate. Se ci avviciniamo agli specchi non riusciamo a vederci se non in un riflesso molto opaco dei nostri contorni. Benché sia giorno a mancare è la chiarezza della luce.

A MANCARE, dopo qualche minuto, è l'aria che ci permette di respirare e poco a poco un senso di oppressione rende sempre più evidente che l'ambiente nel quale siamo è inabitabile, tanto che verrebbe voglia di scappare, come quando vorremmo svegliarci da un incubo ma non ci riusciamo. Siamo in Sudafrica, negli anni dell'apartheid, uno dei capitoli di quello che possiamo chiamare l'eterno, o meglio «trasversale» fascismo, non tanto o non solo dell'Italia, ma della civiltà europea nel suo complesso. Nella sua narrazione viva quello che fa Tosatti, in effetti, è indagare gli archetipi di un male che si trova nel dna stesso di un'Europa ossessionata dal principio d'identità e quindi costitutivamente violenta e razzista.

IL FASCISMO NON È SOLO quello storico del ventennio, ma è un modo di essere e di pensare, un'attitudine che germoglia a partire dall'indifferenza che rende possibile che il male si diffonda come un'epidemia. Il male, come ci ha insegnato Hannah Arendt, ha il volto banale e forse anche gentile del nostro vicino, si insinua nell'indolenza con la quale lasciamo che il nostro linguaggio diventi strutturalmente fascista, cresce nella pigrizia con la quale pensiamo che in fin dei conti noi siamo un po' più uguali degli altri e che far morire in mare qualcuno non è reato. Il fascismo non è solo nel volto turpe dei dittatori più feroci, ma sta nella microfisica dei nostri gesti quotidiani che costruiscono l'orrore. Se il grido finale del sedicenne Seydou, protagonista di *Io capitano di Garrene*, commuove, ovvero mette in movimento il mondo nuovo, il silenzio assordante dell'installazione di Tosatti ci costringe a guardare in faccia l'oscuro del mondo contemporaneo e quello più nascosto che è in noi.

Publicato 8 giorni fa

Edizione del 28 maggio 2024

Leggi e diffondi

Regala questo articolo

ABBONAMENTI

Passa dalla parte del torto.

Con gli abbonamenti al manifesto sostieni l'informazione libera e senza padroni. Leggi tutto il manifesto su sito, app e pdf in anteprima dalla mezzanotte. E tutti i servizi della membership sono inclusi.

Abbonati a € 3,99

**I saw my heart reflected in a mirror:
Tosatti in Barcelona**

BY JULIET ART MAGAZINE · 31 MAY 2024 · FOCUS

The other coast referenced in the title of the ongoing exhibition at the Centre d'Art Santa Mònica, "L'altre costat," is one accessible by venturing towards the boundary between reality and other dimensions, both physical and metaphysical. It transcends the rigid binary categories we are accustomed to, promoting a transformative journey towards the unknown and the desired. Within the ramshackle project conceived by Ferran Utzet and Àngel Puig Punyet, space is given to the reconstruction of the Cape Town episode, an environmental installation by Gian Maria Tosatti, part of the cycle *My Heart is a Field in a Mirror*. The body of work comprising this cycle is the result of a long and beautiful journey through Europe and the cities that democracy is experiencing there, crystallized into an-site installations produced by the artist's transition in the social and urban fabric of the host cities. The Cape Town episode, originating in the only city outside European borders traveled by Tosatti, invites us to actively experience the melancholy of a place where people live the tangible consequences of the dissolution of democracy, which is neither hyperbolic nor marginal, but profoundly real.

Gian Maria Tosatti, "My heart is no longer seen 'n' spirit" - "Kagapotal episode", view of the exhibition at Centre d'Art Santa Mònica, Barcelona. Photograph by Jordi Pina. Courtesy the artist.

We enter alone, one at a time, but the company of the materialized absence – or our own bodies – never leaves us. Crossing the threshold of the only door that can be opened, among the three enclosing the surroundings of the Cape Town episode – adorned with a fornia, a tropical palm tree, resting on an abnormally thin and reflective vitaglass marble floor – I find myself in an intimate and familiar space. A long corridor in whiteboards and other doors, more humble than the previous ones, suggest that the boundary between one room and another has become fragile, in a dwelling whose boundaries have now been overcome. Two interconnected rooms make up the skeleton around which a feeling takes form. Scattered around the 1970s furniture – a single bed, a wooden bedside table, an iron desk, two padded and three wooden chairs, a leather sofa, a floor lamp and two floorlights, on which rest a fan and a second place – intense and personal connections unfold. In this place that I walk through for the first time, I recognize the signs of a past perfect; the memory of the combined punches we threw at each other and the torch we knocked out; the vase that I dropped and proceeded as if not to forget there – to get better. Gaping images and incomprehensible sounds, in mirrors, in newspapers and on a switched-on television, as well as the coincidences of something that is no longer there must become, at least temporarily, in order to heal.

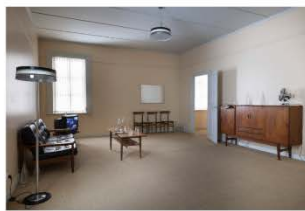
Gian Maria Tosatti, "My heart is no longer seen 'n' spirit" - "Kagapotal episode", view of the exhibition at Centre d'Art Santa Mònica, Barcelona. Photograph by Jordi Pina. Courtesy the artist.

This description, exceptionally written in the first person, primarily recounts the experience provoked by a complex performative device that, as Gian Maria Tosatti himself states, must give you the feeling of being completely free. Therefore, we are not talking about an illusory scene for museum that the artist seeks to grant us, but about the real conditions for highlighting an inner displacement. A subjective discrepancy independent in each case, on a different terrain, through which in this open work it is possible to imagine new forms, without limiting oneself to the completion of the one proposed or its mere observation. Even more in these circumstances, a group exhibition in Barcelona, in which for the first time an environmental installation conceived for a living, inhabited, consumed place, such as the building that housed it in Cape Town in 2019, is reconstructed in a museum context.

Gian Maria Tosatti, "My heart is no longer seen 'n' spirit" - "Kagapotal episode", view of the exhibition at Centre d'Art Santa Mònica, Barcelona. Photograph by Jordi Pina. Courtesy the artist.

Beyond the sentimental reading that may arise from the operator of this work, *Kagapotal episode* and the entire cycle to which it belongs, *My Heart is a Field in a Mirror*, originates from a precise political question: Canada, Rio, Cape Town, Odessa and Istanbul are the stages of a cumulative journey around the crisis of democracy that Europe has been experiencing for some time now. Two factors support the depth of these reflections: the first is that Tosatti begins this cycle in 2018, after a period spent in the United States, during which he experiences an external – and as such favoured – point of view on the old continent that he would later tell us about; the second, the choice of the Cape Town episode to be rebuilt in Catalonia. South Africa mirrors the most negative instances of the European conscience, Africa reflects most of its problems, being its dumping ground, a place where the waste of an impasse and commitment never finds its place. Among the visits led by the artist, the most significant is his visit to the city of Durban, which he perceives since his arrival in the South African capital, on the occasion of a residency in the At Arts Foundation, the emphasis that an indistinguishable blur would cause in one's short and transient.

Gian Maria Tosatti, "My heart is no longer seen 'n' spirit" - "Kagapotal episode", view of the exhibition at Centre d'Art Santa Mònica, Barcelona. Photograph by Jordi Pina. Courtesy the artist.

Finding a link between Cape Town and Barcelona is simple: this bond unravels through the sea, through which all the port cities of the cycle are connected – places of landing and departure, from which one can prospectively observe what they leave behind – visited by the suffering, cloth and resource generated by factories.

Domenica

GIAN MARIA TOSATTI INDAGA L'EUROPA IN FIAMME

Barcellona

di **Stefano Chiodi**

Un androne anonimo: finto marmo sul pavimento, una finestra, una pianta qualsiasi. Tre porte identiche. Come in un'allegoria antica, chi visita l'installazione di Gian Maria Tosatti *Il mio cuore è vuoto come uno specchio* al centro d'arte Santa Mònica, a Barcellona, si trova di fronte a una scelta. Da una sola porta è permesso entrare, ma quale conduce alla conoscenza? E cosa c'è da conoscere? La risposta giunge presto, ed è enigmatica. Si entra in un appartamento spoglio, arredato con mobili di teak *mid-century*: letto, divano, tavolo, sedia.

I vetri delle finestre, uno specchio, lo schermo di un vecchio televisore acceso, sono opacizzati, così come appaiono sfocati, illeggibili, i giornali abbandonati qui e là. Non c'è traccia degli abitanti, ma sono visibili i segni del loro passaggio: bottiglie d'acqua e bicchieri pieni a metà, e soprattutto – il dettaglio è crudo, ripugnante – decine di denti umani dalle radici aguzze. Caduti, o strappati – o, chissà, collezionati – i denti evocano corpi scomparsi, una violenza

LA MOSTRA FA PARTE
DI UN «ROMANZO
VISIVO», UN AMPIO
PROGETTO SULLA
CRISI DELLA
DEMOCRAZIA

invisibile e letale che è riuscita a infiltrarsi anche in questo luogo protetto. La sensazione è essere entrati nella scena di un delitto.

Una prima versione di questa installazione era stata presentata nel 2019 a Città del Capo, in Sudafrica, dove evocava la schizoida separazione tra sfera pubblica e privata nel Sudafrica dell'apartheid. La sua ricreazione in forma museale a Barcellona ne estende significati e suggestioni. Il "fuori" è qui il mondo brutale intorno a noi, in cui le divisioni cor-

rono nelle menti quanto nei corpi, dove la "normalità" è tornata a convivere con l'appello all'annientamento dell'altro.

Quello di Barcellona è un episodio di un più ampio progetto di Tosatti che porta lo stesso titolo – le altre tappe sono state Catania (2018), Riga (2018), Odessa (2020), Istanbul (2022) –, un "romanzo visivo" il cui tema è la crisi della democrazia, ovvero, si legge nel diario dell'artista, «un pellegrinaggio per l'Europa in fiamme» alla ricerca di risposte sempre più urgenti.

Alle opposizioni tradizionali tra ricerca intellettuale ed espressione, tra osservare il mondo ed "essere nel mondo", Tosatti contrappone un taglio obliquo, un tentativo di mettere in relazione sfere in apparenza distanti. Necessità di conoscere e di sentire. È forse anche questa la "sete" evocata dai bicchieri e dalle bottiglie in *Il mio cuore è vuoto* come uno specchio. Se l'empatia, sembra suggerire l'artista, è la condizione indispensabile per assumere quanto vi è di tragico e di triste nel mondo, essa è anche lo strumento per riaccendere una possibilità di futuro.

© RIPRODUZIONE RISERVATA

	20minutos	Tipología: Diari
	30/05/2024	Secció: -
	Último fin de semana para visitar en Barcelona la exposición 'El Otro Lado', un viaje hacia el mundo de los sueños	https://www.20minutos.es/noticia/5357023/0/ultimo-fin-semana-para-visitar-l-altre-costat-un-viaje-hacia-mundo-los-suenos/

Televisió i Ràdio

	RAC1	Tipologia: Ràdio
	01/03/2024	Secció: Vostè primer – Glorias Cabareteras
	"L'altre costat" al Centre d'Arts Santa Mònica	https://api.audioteca.rac1.cat/embed/e49b0d4a-9b2f-461a-b86a-b12600f7b78d

00:00 / 19:10

Divendres, 01/03/2024
Vostè primer - Glorias Cabareteras

"L'altre costat" al Centre d'Arts Santa Mònica

	TV3	Tipologia: Televisió
	17/03/2024	Secció: 3CAT – Telenotícies
	"L'altre costat", un passeig laberíntic per l'inconscient al Santa Mònica	https://www.ccma.cat/3cat/laltre-costat-un-passeig-laberintic-per-linconscient-al-santa-monica/video/6272031/

Telenotícies
tn migdia
tn vespre
tn cap de setmana
tn comarques
més info
🔍 👤

"L'altre costat", un passeig laberíntic per l'inconscient al Santa Mònica

⊕ 🔗

 © 2 min 17/03/2024

 Subtítols en: català

Barcelona
Ferran Utzet
 director de teatre i comissari de l'exposició "L'altre costat"

00:04 / 02:06

	Betevé	Tipologia: Televisió
	03/04/2024	Secció: Plaça Tísner, reportatges
	El Santa Mònica triomfa amb un viatge immersiu a “L’altre costat” de la consciència	https://beteve.cat/placa-tisner/altre-costat-immersiu-santa-monica/

avui destaquem: [marxa creuer](#) | [piscines estiu](#) | [Escola Entença](#) | [catorada](#) | [Eurovision Party](#) | [Sant Jordi](#) | [eleccions](#) | en directe

betevé 12,6 °C

El Santa Mònica triomfa amb un viatge immersiu a “L’altre costat” de la consciència

Més de 5.000 persones ja han visitat aquest laberint el primer mes d'obertura, un recorregut lúdic sobre l'inconscient i els estats alterats de percepció

Bea Rodriguez ahir a les 16:12

Fins al 2 de juny, el Santa Mònica ha convertit el seu gran atri en un **laberint immersiu** sobre l'inconscient i els estats alterats de consciència. Allà s'hi va a jugar, a disfrassar-se, a deixar-se sorprendre i quedar descol·locat, a reflexionar i a **experimentar amb el concepte d'allò que hi a “L’altre costat”**.

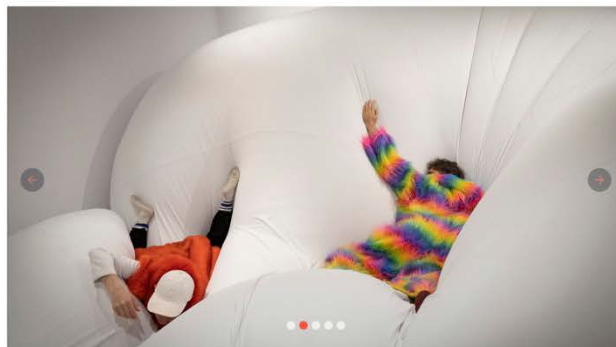
Un equip del **“Plaça Tísner”** ha fet el trajecte per la desena de propostes artístiques contemporànies que exploren temes com l'inconscient, la bogeria, les màscares i els miralls. I deixa constància que el **camí entre la mort (simbòlica) i el (re)naixement** està ple d'aventures.

Mayoral obre nova seu per trobar els futurs referents de l'art contemporani
L'emblemàtica galeria d'art celebra els seus 35 anys i es desdobra amb una altra seu de 250 m²

5.000 viatgers

En el primer mes des de la seva inauguració (el 29 de febrer) ja han travessat el camí cap a “L’altre costat” poc més de **5.000 persones**. Milers de viatgers que **de forma individualitzada (i amb cita prèvia)** han decidit fer un recorregut lúdic i desconcertant per les instal·lacions sorgides de la creativitat d'**Anna Irina Russell, iaraSolano Arana, Sleepwalk Collective, Francesca Llopis, Guillaume Faure, Domestic Data Streamers, Gian Maria Tosatti, Yapci Ramos, Pere Llobera, Max de Esteban, Antonia Rossi i Roberto Contador**.

	Radio Televisión Canaria	Tipologia: Televisió
	11/04/2024	Secció: Buenos Días Canarias
		mailto:https://www.youtube.com/watch?v=jjX3rests5U

Buenos días Canarias | 11/04/24

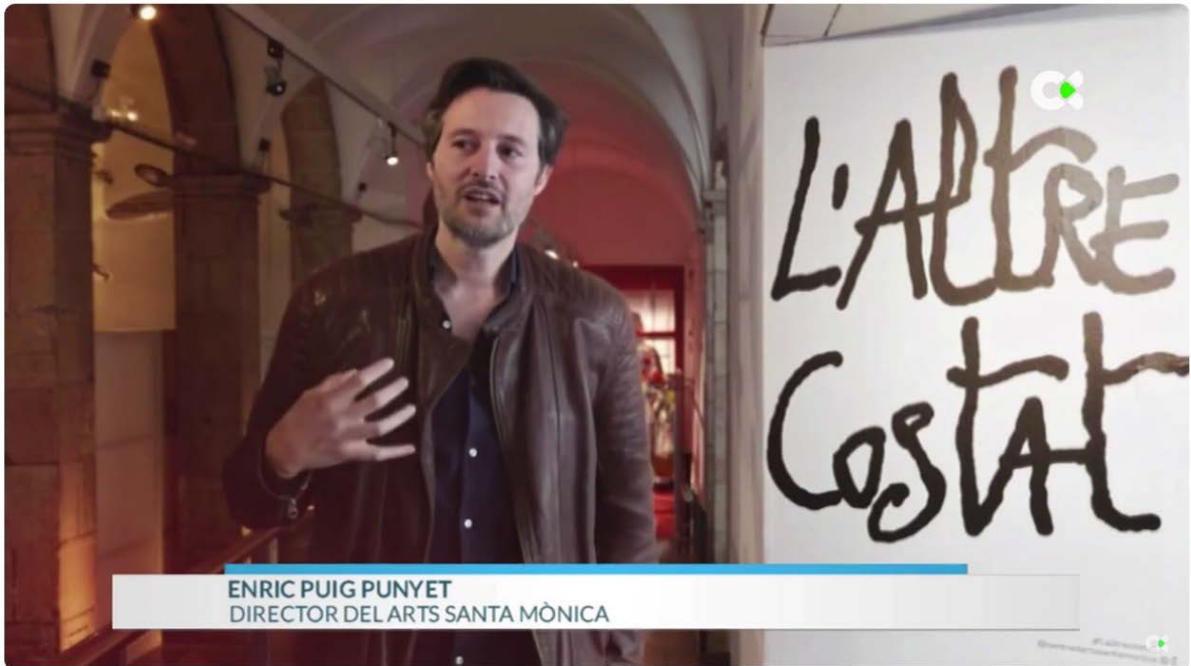
 InformativosTvc
97,9 k subscribers

Subscriu-me

 Comparteix

 Baixa

 Desa

Buenos días Canarias | 11/04/24

 InformativosTvc
97,9 k subscribers

Subscriu-me

 Comparteix

 Baixa

 Desa

Agendes Culturals

Inici | Agenda | "L'Altre Costat" al Santa Mònica

"L'ALTRE COSTAT" AL SANTA MÒNICA

- On? Santa Mònica
- Quan? Del 29 de febrer al 2 de juny de 2024
- Dies? Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, Diumenge
- Hora? 19:00h
- Adreça: La Rambla, 7
- Organitza: Santa Mònica

Exposicions

El Santa Mònica ofereix, fins a principis de juny, una exposició immersiva i transitable amb aforament limitat per ordre d'arribada.

"L'experiència d'anar a l'altre costat la viu cada nit quan t'adorms i somies. Ja durant la infància has après que la mort, aquell país no descobert que no deixa tornar de les seves fronteres cap de les seves viatgeres, separa dramàticament la vida d'un altre lloc del qual poc o res coneixes. La consciència és una petita illa rodejada per un mar profund, l'inconscient, i endinsar-te en aquest altre costat perseguint els teus dimonis pot ser un viatge només d'anada.

Aparentment hi ha un costat, aquest, i molts altres costats. Però, alhora, cada cop pren més força la intuïció que potsar d'aquest costat tampoc n'hi ha només un. Les definicions rígides i binàries són insuficients per discurrir la complexitat que ens rodeja i travessa: home o dona, bogeria o seny, virtualitat o realitat. Imposar-nos aquestes categories ens empresona i ens destrueix. Ens impedeix transitar entre allò que creiem ser i allò que desitgem ser. Realitat i ficció comencen a ser indistingibles l'una de l'altra i, al final, potsar no n'hi ha cap, de costat.

L'altre costat és tot allò que vols que sigui. O, més aviat, tot allò que, no volent absolutament que sigui, vols que sigui absolutament.

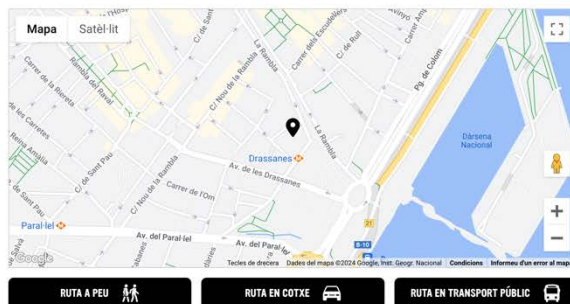
Oblida't per una estona de tot allò a què t'obliga aquest costat, l'únic del que creus saber alguna cosa: oblida't de les categories, de la raó i de la lògica. Oblida't de noms i paraules imposades. Oblida't del llenguatge que tan sòlid sembla ser. Oblida't de tot el que creus recordar i endinsa't... a l'altre costat."

Ferran Utzet i Enric Pulg

CREA AQUEST ESDEVENIMENT AL TEU CALENDARI

Mapa de Localització

La Rambla, 7, 08002, Barcelona (41.377229, 2.175683)

El Més Vist

Presentació de "La Rambla Desapareguda"

La Foneria serà un centre d'art digital

L'alcalde de Barcelona acompanya a la Junta presidida per Fermín Villar en la seva darrera reunió

Un bus nàutic unirà el moll de Drassanes amb la nova bocana del port

(Re) descobreix La Rambla, una invitació (gratuïta) a retrobar-se amb La Rambla i la seva història

	El Periódico
	https://www.elperiodico.com/es/que-hacer/planes/20240322/experiencias-exposiciones-inmersivas-barcelona-99799293

Una imagen de una visitante en la exposición, 'L'altre costat', en Barcelona. / L'altre costat

'El otro lado', un laberinto que experimenta la muerte

El Arts Santa Mònica acoge hasta el 2 de junio una exposición totalmente **immersiva** en la que poder sentir la presencia de la **muerte** a la vez que se está en vida. *El otro lado* presenta un recorrido laberíntico entre obras de diez artistas locales e internacionales que permiten al espectador poder ir más allá de la realidad.

El equipamiento cultural presenta una exposición comisariada por Ferran Utzet y Enric Puig Punyet que explora el inconsciente y los estados alterados de la conciencia, así como cada noche, **al dormir y soñar**, pero también, con la muerte.

Desde la exposición muestran como **la muerte trasciende la realidad** hacia un lugar desconocido. Así, los límites entre realidad y ficción se difuminan y dan paso a esta experiencia inmersiva.

La Rambla, 7; Hasta el 2 de junio; Entrada gratuita;
artssantamonica.gencat.cat

Un buen día en Barcelona

<https://unbuendiaenbarcelona.com/en/mejores-exposiciones-para-ver-en-barcelona/>

11. The other side

From February 29 to June 02, 2024

We live that experience of traveling to the other side every night when we sleep and dream. It is a **totally immersive experience in which a reflection is made on human consciousness and unconsciousness, on death** y to that hidden space in our brain that the exhibition refers to as "the other side" that we all have.

All the **Rigid and binary definitions are insufficient to describe the complexity of the world** that surrounds us and categories only serve to imprison and destroy. The other side is everything we wish it to be, but is not. In this experience, **You will have to forget everything you think you remember and know and enter the other side.**

Through the form we leave you below, you can reserve tickets for the next two weeks and, in addition, advance tickets are limited, although others will be available in person until capacity is complete.

Location: Santa Monica Arts Center (La Rambla, 7)

Price: fill out form to **entries**

Further information: **Web**

QUÈ FEM?

Data: 05/04/2024 Audiència: 243.656 Secció: OCIO Y TIEMPO LIBRE
 Vpe: 35.190 € Tirada: 69.616 Freqüència: SEMA
 Vpe pàg.: 37.100 € Difusió: 55.009
 Vpe portada: 43.000 € Espai pàg.: 94,85%

Pàg. 10

Plans per a tothom

EN FAMÍLIA

■ 'Trencanous-jazz', al Petit Lliceu

Matí
 El Petit Lliceu proposa una combinació de titelles i jazz per explicar als més petits la història d'*El Trencanous*. Aquest dissabte i diumenge revisiten a la sala Foyer del Gran Teatre de Lliceu aquest clàssic des d'una mirada actual amb una obra per a tota la família. Els somnis, la fantasia i el relat de Txai-kovski es fusionen aquí amb la música d'un ensemble de jazz i uns titelles de grans dimensions, donant lloc a un espectacle màgic.

Gran Teatre del Lliceu

Dissabte 6 i diumenge 7 d'abril a les 11 h
 ■ liceubarcelona.cat

GRAN TEATRE DEL LICÉU

EN PARELLA

■ La cara oculta del Palau Güell

Més enllà de la visita a aquest conjunt modernista d'Antoni Gaudí, el Palau Güell ofereix una exposició per conèixer la cara oculta de l'edifici, que permet descobrir racons i detalls als quals no es pot accedir de manera habitual. Es tracta d'una mostra de fotografies originals de Ramon Manent, inclosa amb el preu de l'entrada, amb què es tindrà l'oportunitat d'observar l'arquitectura de l'edifici des d'una altra perspectiva.

Palau Güell

C/ Nou de la Rambla, 3-5, Barcelona
 ■ lincipalaguell.cat

PALAU GÜELL

SOL O AMB AMICS

■ Esmorzar a la Granja Petitto

La Granja Petitto, amb un parell de locals a la ciutat, és un lloc acollidor on es pot prendre un bon esmorzar. Des de brioxos i pastissos casolans, com el deliciós *carrot cake*, fins a entrepans, ous benedict o creps americanes amb plàtan i xocolata. A més, també disposen de bon cafè, te i infusions, suc de fruites naturals i altres begudes. Un lloc tranquil i confortable en el qual arrencar el dia.

Granja Petitto

Pg. de Sant Joan, 82, i C/ Mallorca, 194, Barcelona
 ■ granjapetitto.com

GRANJA PETITTO

Tarda

■ Un gegantí festival de Lego

El festival de Lego més gran d'Europa arriba a l'Hospitalet de Llobregat aquest cap de setmana, amb més d'un milió de peces de la marca danesa. Entre les activitats programades al Brick Fest Live destaca una gran piscina de peces de Lego, un mural de terra amb què es busca batre un rècord Guinness, curses amb cotxes fabricats amb peces o una exposició de ninots de Lego a mida real, amb personatges de sèries i pel·lícules o la recreació d'edificis emblemàtics.

La Farga de l'Hospitalet

C/ Barcelona, 2, l'Hospitalet de Llobregat
 ■ brickfest.es

BRICK LIVE FEST

■ Mikan, redescobrir la cuina asiàtica

En aquest petit però confortable local del carrer Aribau serveixen tapes del nord-oest asiàtic, amb una carta fortament influïda pel menjar xinès, coreà i japonès. Plats senzills i gustosos, generalment pensats per compartir, com la vedella amb coriandre, all i xili vermell. La cuina vegetal també pesa a la carta, amb suculent elaboracions com els bolets eringi saltats amb all, iuzu ponzu i mantega. Proposen acompanyar els seus plats amb vins naturals.

Mikan

C/ Aribau, 158, Barcelona
 ■ mikanbarcelona.com

ALEX GARCIA

■ 'L'altre costat', a l'Arts Santa Mònica

L'Arts Santa Mònica acull fins al 2 de juny un recorregut immersiu i laberíntic a través del qual proposa d'explorar què hi ha més enllà de la consciència: per alguns significa els somnis, per d'altres el plaer, la mort, la resurrecció, l'inconscient... En total són deu artistes locals i internacionals els que reflexionen al voltant d'això a *L'altre costat* amb les seves obres, en una mostra pensada per recórrer en solitari per aprofundir en la pròpia percepció.

Arts Santa Mònica

La Rambla, 7, Barcelona
 ■ artssantamonica.gencat.cat

ARTS SANTA MÓNICA

Nit

■ 'Alegría', del Cirque du Soleil

El Districte Cultural de l'Hospitalet de Llobregat acull fins al 19 de maig la versió renovada d'*Alegría*, l'espectacle més famós de la prestigiosa companyia canadencs Cirque du Soleil. La funció, carregada de música, rialles i acrobàcies, ofereix noves actuacions com el ball samoà dels ganivets de foc o el número final del trapezi volador, que se sumen a altres de ja coneguts com el número del trampolí creuat, els cercols de hula-hoop o el número de corretges.

Districte Cultural de l'Hospitalet

Trav. Industrial, 50, l'Hospitalet de Llobregat
 ■ cirquedusoleil.com

CIRQUE DU SOLEIL

■ Torna l'exitós 'Made of Space'

Made of Space torna al Mercat de les Flors aquest cap de setmana després de la seva exitosa estrena el 2022 que el va portar a obtenir el premi a millor coreografia als XXIV Premis de la Crítica d'Arts Escèniques 2022. Els seus directores, Guy Neder i Maria Campos, tanquen un treball que van iniciar el 2015 en la seva exploració del temps i de l'infinit. En aquest proposen dansa i so pur, una poètica de l'espai que deté el temps i explora el moviment i el paisatge visual i sonor.

Mercat de les Flors

Divendres i dissabte a les 20 h, diumenge a les 18 h
 ■ mercatflors.cat

MERCAT DE LES FLORS

■ Donar-ho tot al ritme de Carmen 113

Avui a la sala Wolf, en el marc del Cruïlla Primavera, sonarà el pop de resonàncies electròniques de Carmen 113, veterana formació gironina que presenta *Diva*, últim treball en la mateixa clau indie que caracteritza Jaume Nadal i companyia, encarregats de fer "cançons tristes per ballar", com ells mateixos defineixen la seva música. També avui, però a la sala 2 de l'Àpolo, actuarà el duo de rock electrònic Peces Raras.

Sala Wolf

Divendres 5 d'abril a les 21 h
 ■ concerts.cruillabarcelona.com

LV

ARTEINFORMADO
Espacio iberoamericano del arte

Arte Informado

<https://www.arteinformato.com/agenda/f/laltre-costat-230153>

INICIO MAGAZINE AGENDA ▾ ARCHIVO ▾ ARTE EN DIÁLOGO GALERÍA

Todo ARTEINFORMADO ▾ Busca artistas, galerías, exposiciones, premios, obras...

[INICIO](#) / [AGENDA DE ARTE](#) / [EXPOSICIONES](#)

EXPOSICIÓN EN BARCELONA, ESPAÑA

L'altre costat

Dónde: Arts Santa Mònica / Rambla Santa Mònica, 7 /
Barcelona, España

Ver [MAPA](#) >

Cuándo: 29 feb de 2024 - 02 jun de 2024

Inauguración: 29 feb de 2024

Organizada por: [Arts Santa Mònica](#)

Artistas participantes: [Anna Irina Russell](#) , [Domestic Data Streamers](#) ,
[Francesca Llopis Planas](#) , [Iara Solano Arana](#) , [Max de Esteban](#) , [Pere Llobera](#) , [Yapci Ramos](#)

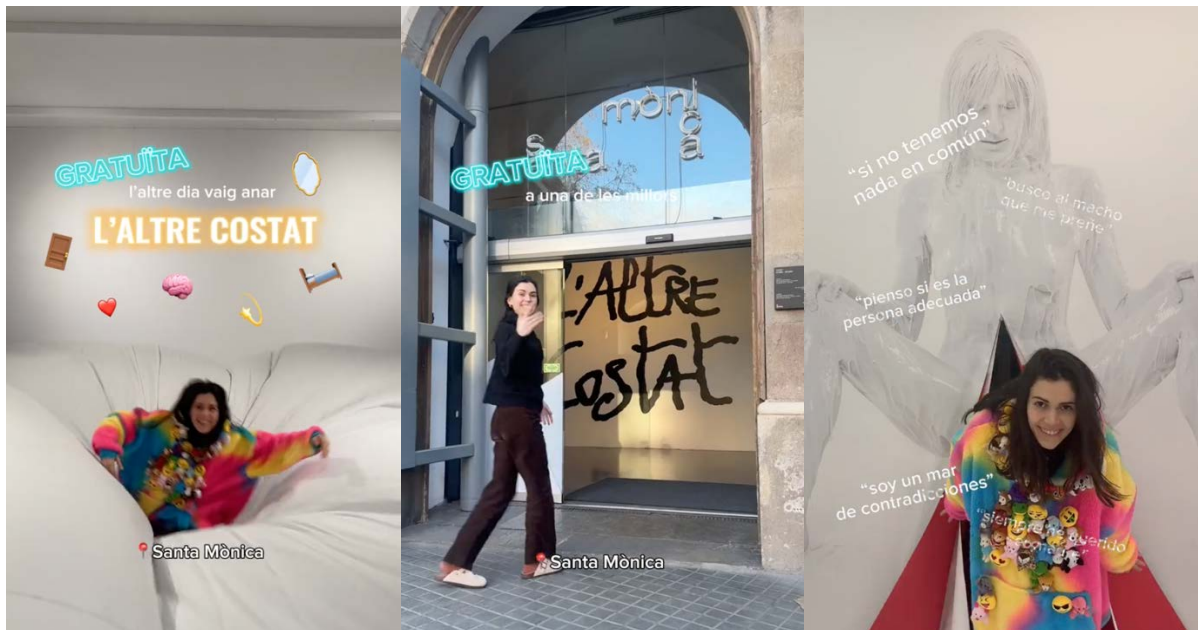
Enlaces oficiales: [Web](#)

Xarxes Socials

CAMPANYA A LES XARXES SOCIALS:

Bet Molina: @bet_molina

- o <https://www.instagram.com/p/C4glQm5Nv9h/>
- o https://www.tiktok.com/@bet_molina/video/7346261936473918752

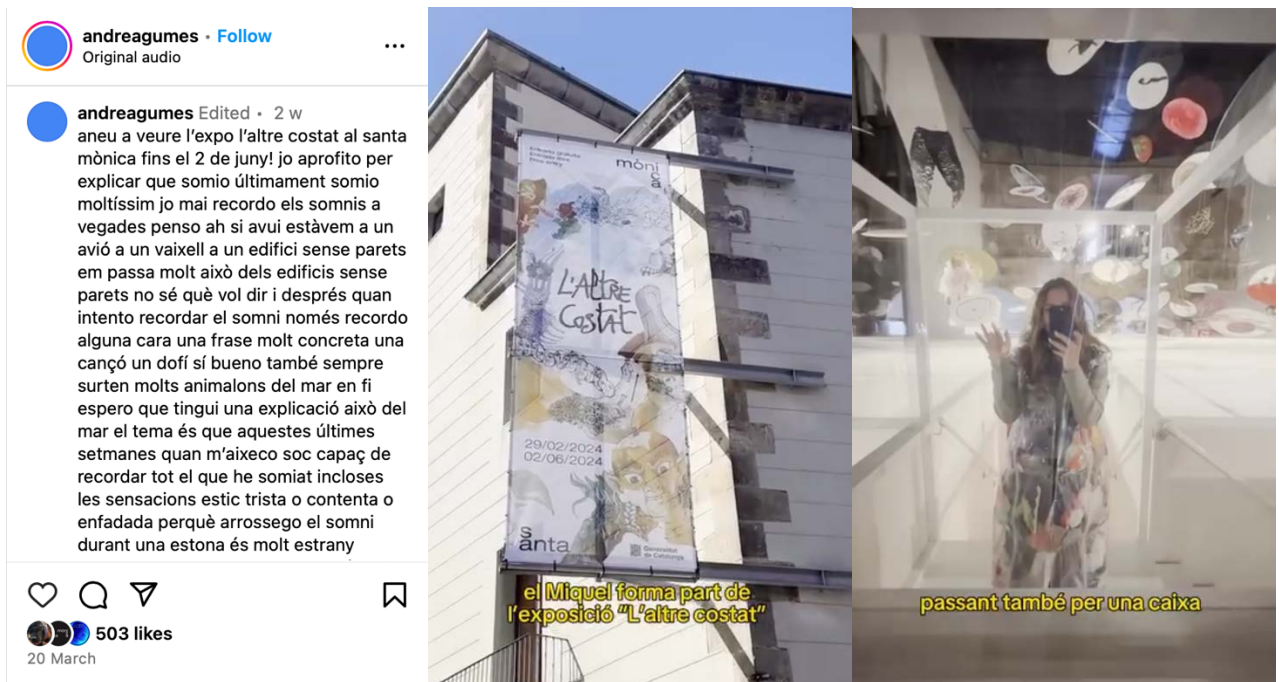
Alberto Gadel: @albertogadel

- o <https://www.instagram.com/p/C4x0mPJNuoU/>
- o <https://www.tiktok.com/@albertogadel/video/7348812782575439137>

Andrea Gumes: @andreagumes

o <https://www.instagram.com/p/C4uz9Edq3KT/>

@al_vvvvv

INSTITUCIÓ/REVISTES:

Gencat: @gencat

o <https://www.tiktok.com/@gencat/video/7351108886134263072>

TimeOUT: @timeout

o https://www.instagram.com/reel/C4xYOoOobun/?utm_source=ig_web_copy_link&igsh=MzRIODBiNWFIZA%3D%3D

Revisto YOUNG @revistayounges

o <https://www.tiktok.com/@revistayounges/video/7344726804243991841?q=l%27altre%20costat&t=1712054518104>

o https://www.instagram.com/p/C4V_vwAMLGf/

ALTRES A LES XARXES:

ballesbcn

- <https://www.instagram.com/p/C5MOQezouK9/>

Lamamiprofe:

- <https://www.instagram.com/p/C5BV0ccNpKL/>

Babyfoodiebcn:

- <https://www.instagram.com/p/C5B5skLLtmq/>

eugeniaffrontado.art

- <https://www.instagram.com/p/C4hl5syleSn/>

Sarapostcard

- <https://www.tiktok.com/@sarapostcard/video/7349623692076305696>
- <https://www.instagram.com/p/C43bq15IO0t/>

@sandraporta21

- https://www.tiktok.com/@sandraporta21/video/7347765769381383456?_r=1&_t=8kpSKrSINHn

@algodehugo

- <https://www.instagram.com/algodehugo/?hl=es&g=5>

@imartatravels

- <https://www.tiktok.com/@imartatravels/video/7357701294737460512>